

اَلْأَبُ: كُلُّ مُسْلِمٍ حِينَ يَرىٰ هٰذَا الْمَشْهَدَ، يَشتاقُ إلَيهِ.

پدر: هر مسلمان هنگامی که می‌بیند این صحنه را، مشتاق می‌شود به آن.

عارِفٌ: ما هِيَ ذِكْرَياتُكُما عَنِ الْحَجِّ؟

عارف: چیست خاطرات شما از حج؟

اَلْأَبُ: أَتَذَكَّرُ خِيامَ الْحُجّاجِ في مِنىٰ وَ عَرَفاتٍ، وَ رَمْيَ الْجَمَراتِ وَ الطَّوافَ حَوْلَ الْكَعْبَةِ الشَّريفَةِ وَ السَّعْيَ بَيْنَ الصَّفا وَ الْمَرْوَةِ، وَ زِيارَةَ الْبَقيعِ الشَّريفِ.

پدر: به یاد می‌آورم چادرهای حاجیان را در منی و عرفات، و پرتاب سنگ و طواف دور کعبهٔ شریف و سعی (دویدن) بین صفا و مروه و زیارت بقیع شریف را.

